Ragnhild

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 4 JULEN 1983 15. ÅRG.

Gledelig jul!

Når adventstiden er inne, går tankene mot julehøytiden. Hvordan skal den bli i år? Skal vi igjen få feire Jesu komme til jorden i fredens og gledens tegn?

Vi som er oppe i årene har jo opplevd så forskjellige slags julehøytider, men alltid var julebudskapet det samme: Frelse til verden, Guds utstrakte hånd til en hjelpeløs menneskeslekt.

Om det, som i krigens tid var bulder og brak, hadde vi fra barn av lært å gå bønnens vei og legge våre bekymringer frem for Gud. Vi som hadde våre kjære på sjøen følte jo savn og lengsel når deres plass var tom ved julebordet. Men når juleevangeliet var lest, og fedre og brødre var lagt over i Guds omsorg, ble alt så mye lysere.

Bare en jul minnes jeg med dypt vemod. Min far var på langfart, og antagelig i november fikk vi gjennom rederiet melding om at han var brakt i land skadet i Amerika. Noe tungt var falt ned på ham i lasterommet. - Nå kom julen, og enda hadde vi ikke hørt noe mer. Det var en trist tid, men jeg husker mors bønner og hvordan hun i tillit og tro til Gud laget i stand til jul, og jeg mener vi fikk en rik høytid tross sorg og savn. - Må jo fortelle at i april kom far hjem, og 8. mai, på min konfirmasjonsdag, var vi samlet til fest med familien. -

Så vil vi ønske og be om at julen 1983 må bli en rik og god tid for oss alle. Må det glade budskap fylle hjerte og sinn med takk til Gud, og må evangeliet nå videre ut til dem som sitter i hedenskapets mørke, så de også kan få en glad jul. -

En gledelig jul ønsker jeg alle "Skjernøypostens" lesere.

Hilsen fra Carla Stjernesund Bjor.

KJÆRE LESERE OG REDAKTÖRER AV SKJERNÖYPOSTEN.

Til de sistnevnte vil jeg få takke for den hyggelige hilsen i siste Skjernöyposten til min 75-års dag og for den tiden jeg var kontakt i U.S.A. Dette hadde jeg megen glede av, selv om jeg satt oppe til langt på natt når S.P. skulle sendes ut til abonentene. Jeg fikk en stor pakke med aviser og sente da dem rundt til de nesten 50 abonenter. Til flere sente jeg en liten privat hilsen, som noen syntes var like kjær som selveste S.P. Men det viste bare den gleden jeg hadde med avisen til Skjernöyfolk. Jeg kom i kontakt med så mange av Skjernöyfolks barn og barnebarn, som jeg ellers ikke vilde ha kjendt - og står den dag i dag i kontakt med dem.
Bare siste uke hadde jeg brev fra Miniapolis fra sönn av Tomas Valvik og hans kone Charlotte. Tomas Valvik er död, men hans kone Olga lever og har just feiret sin 90-års dag 5. oktober. Charlotte forteller at de har hatt besök av sin datter og svigersönn som kommer helt fra Australia, hvor han er sauefarmer, sammen med sin bror. Hun siger: "Hils Per og fortell ham at Eddi, vår svigersönn, og broren har klippet i dette året 7300 sauer, og har fått 203 baller med ull." Så det er en stor sauefarm - noget mer enn de få sauene som farer rundt her. Per hadde vist dem sine tre sauer og lam, da de var her sist på Norgestur. De hadde også vært på "loppemarked" på skolehuset i 1979, som de syntes var så interessant, og sett kapellet - som de hadde hört om fra sin far.
Fikk også brev og hilsen til min 75-års dag fra Selma Cassadi, som hun hadde lest om i Skjernöyposten. Hun er datter av Karl Ludvik Salvesen, som kom fra "Gjestgiveriet" i Stjernösund.-- Slik kunde jeg fortsette. Jeg skriver dette for bare å minde om hvor stor plass Skjernöyposten har i verden. Hvis dere hadde plass skulde dere ta inn det utklippet fra "Agderposten" som var sendt mig mens jeg var i U.S.A. om da Skjernöyposten var i sin spede begynnelse. Og fra et utklipp fra referatet til da Skjernöyfolk i U.S.A. hadde sitt 26-års jubileum, 20. sept. 1964, til minde om da de hadde den förste Skjernöy-picnik. Stevnet var i oktober 1938. Også fra 10. april 1969- da der også skulde våre stevne, og hvor der står om at Theo skulde fortelle om den "nyfödte" Skjernöyposten.
Vil med dette få takke alle dere i redaksjonen i Skjernöyposten, for alt arbeide dere legger ned, og beste hilsen til alle S.P's lesere. La oss alle hjelpe til med historier og smånytt.

Theo.

Nå tennes tusen julelys
det stråler rundt vår jord.
Og himlens stjerner blinker ned
til liten og til stor.

Og over land og by i kveld
går livets glade bud,
om han som födtes i en stall
vår Frelser og vår Gud.

Du stjerne over Betlehem
den ville stråle ned,
og minn oss om vårt julebud
er kjærlighet og fred.

Til mörkets fattig hjerte kom
et lys er födt fra sky.
Så skinner det den rette vei
og det blir jul på ny.

Skjernöyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. (043) 68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 20.-
USA $ 3.-

litt fiskeprat

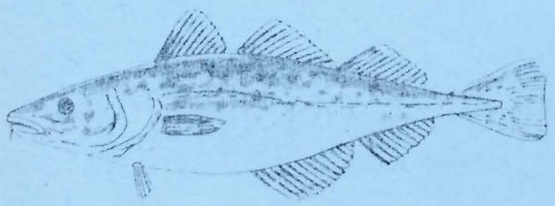

Vi er i siste måned av 1983 og det er på tide å ta et tilbakeblikk på fisket i høst.
I september var det et veldig godt dorgefiske etter makrell ute på Revet, men kvote og fiskestopp begrenset fisket mye. Men de beste enmanns dorgebåtene hadde tilsammen i høst 20-25 tonn mens 2-manns båtene hadde 40-45 tonn, og det er rekord her ute på en sesong. Notbåtene var ikke så heldige. Det var mye makrell ved land, men det var lite mat i sjøen så den var dårlig til å stime. De 3 notbåtene fra øya fikk mellom 25 og 30 tonn hver. Men prisen var dårlig, især for den små makrellen, ca. 3 stk. pr. kg. For den var prisen nede i kr. 1,80 pr. kg, mens den store, over 600 gr. pr. stk. ble betalt med kr. 3,35 pr. kg.
Så over til hummeren. Fisket begynte 1 okt. under dårlige værforhold, med kuling og storm og mye sjø. Første trekket gav fra 1/4 til 1/3 hummer pr. teine. På Vesterøya var det bare 2 båter med ca. 40 teiner hver, pluss noen med 10-12 teiner. Første trekket gav 9 og 19 stk. til dem med flest teiner og sluttresultatet ble ca. 4 hummer pr. teine i gjennomsnitt. Dette resultatet er allikevel, for Vesterøya, mye bedre enn i fjor og det var også en tanke flere små-hummer, så en liten lysning er å se etter mange svake hummerår. På Østerøya var ikke resultatene så bra. Det ble omtrent det samme som i fjor, med enkelte lyspunkter. For dé som fisker helt inne med få teiner er det svært dårlig. Det kan nevnes at i Ystevåa var det faktisk ikke liv å få i år. Men jevnt over synes det som det var en aning mer små-hummer, så den som lever får se.
Ellers er reketralerne ute, men de store fangstene er ikke tatt ennå, mye fordi været har vært dårlig for traling ute på Revet, og fangstene under land er alltid mindre. Den tredje fiskeskøyta (Merceno) driver med garn, men i skrivende stund har fangstene bare vært oppe i 300-400 kg. pigghå og annen fisk, om dagen.
Ellers går små-fisket sin gang. Med bakker og trollgarn blir det tatt en del torsk, også sild er det litt av, enkelte garnfangster opp til 100 kg. Mens seien, som det har vært en del av de siste årene, ikke har vist seg til denne tid.
Julen nærmer seg og flere torsk i 5-6 kilos klassen har alrede havnet i trollgarna.
Så ønsker vi fiskerne, og leserne av Skjernøyposten som spiser torsk julaften, lykke til med juletorsken og vel møtt på nyåret.

Ennå en gang står julen for døren, ennå en gang ligger et arbeidsår bak oss. Skal vi summere opp høstens virksomhet på kapellet har det vært ganske mye og veldig godt. Godt å se folk støtter opp om våre samvær, ofte ganske mange. Til tross for at det er noe over alt. Det mangler ikke på tiltak.

Som nevnt i forrige nummer var samlingsfesten den 4. sept. Helga etter var det en gjeng på ca. 30 stk. med stort og smått samlet på Flystveit i Åserøl hvor det var riktig koselig. Det var også mye blåbær å plukke, men været var dårlig, for det meste regn. -- Den 23. var det en kakeutlodning med inntekt til Agder Indremisjon. Krabbefesten var i år 7. okt. hvor Bjarne Christensen var taler. - 4. nov. var det misjonskveld. Da var igjen Tor Harald Kristiansen der og viste billeder og fortalte fra sommerens reiser i Etiopia.
18. nov. var det sjømannskveld, hvor Jostein Handal var med og viste billeder fra sjømannslivet.
18. til 21. okt. var det en møteserie ved Reidar Haugen. Disse møtene var spesielt godt besøkt. -- Så har vi hatt 3 bibeltimer med prost Stensager, en hver uke, hvor det var 3 forskjellige emner: Første uke "Frelst - fra hva?" Andre uke: Ta dere av hverandre". Tredje uke: "Er det et evig utenfor?" Til disse timene var det også godt med folk.
17. okt. hadde styrene i Yngres, Ungdomsgruppa og Ungdomsforeningen et møte med ungdomssekretær Per Løvås hvor framtidig arbeid ble drøftet. Det er ikke lett å samle folk i dag, når det er så mye som drar i alle retninger.
Nå nærmer også årsmøtet seg og da vil vi håpe på villige folk til å stille til styrene og komiteer. På årsmøtet burde det også vært gjort opp en mening om det skal være nye benker eller stoler i storesalen. Styret mener også at årsmøtet bør holdes før jul.
Vi vil også nevne utlodningene til kvinneforeningene. Vesterøyas 8. okt. og Østerøyas 12. nov. Begge var godt fornøyd med resultatet.
I år vil vi også forsøke med nyttårsfest, hvis det finnes interessefor det. Det er nå vel 15-20 år siden sist. Styret har sendt ut et skriv til husstandene hvor en har tenkt seg følgende program: Vi samles kl. 20.00 til middag. Videre med skjemt og alvor og med juleknask og frukt til kl. 24.00. (Utskyting av raketter). Videre med kaffe og kaker på nyåret. Programmet er for store og små og vi vil på alle måter prøve å ha det som hjemme. Men hvis ikke nok interesserte melder seg på forhånd vil det ikke bli noe av denne festen.
Julefesten blir i år som vanlig den 28. des. Da vil den nye distriktssekteteren Jan Olav Brufjell være med. Søndagsskolens julefest blir den 29. des. Årsmøtet blir fredag 6. januar 1984.
Så vil vi minne om den store høytiden som står for døren - julen, og la tankene gå tilbake til den første julenatt på Betlehamsmarken, da englene forkynte gjeterne dette glade budskap: "I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren". La oss aldri glemme dette at Jesus kom til denne jord for å frelse oss alle.

GOD JUL OG GODT NYTTÅR.

Hanen Tordenskold

Dette er vel helst en fortelling for "Børnetidende", men vi har jo nesten alle vært små engang. -- Arnfin og meg fant at kråga hadde reir i Klamredalen. (Nå kan dere selv finne ut hvor det er). Vi bestemte å legge hønseegg i reiret til kråga for at hun kunne klekke dem ut. Med 15 øre hver gikk vi til Korkel Berge og kjøpte to egg, og så avsted til Klamredalen og kom oss opp til reiret. Der var tre egg i reiret. Vi tok ut to og la hønse-eggene i. Nå gikk vi og ventet i enogtyve dager. Vi var jo der ute nesten hver dag og kråga var just ikke så begeistret når vi kom. Etter mange og lange dager kom den enogtyvende. Etter skolen bar det avsted og sandelig, en var kommet ut og den andre hadde fått hull på skallet. Vi ventet til neste dag og da var de begge i god form. Vi ble fortalt at kråga kunne ikke fø kyllingene for de spiste ikke krågemat og de måtte holdes varme. Så vi dro avsted med en pappeske og tok kyllingene i den. En kan jo ikke sette på trykk hva kråga sa og skjelte oss ut for, men den hadde da en av sine egne og det måtte være nok. Men hva skulle vi nå gjøre med dem? Vi kunne jo ikke godt ligge på dem selv. Katten kunne kanskje ta seg av dem, men han var ikke ganske trygg å stole på. Vi fikk høre at Lulli hadde en høne som nettopp hadde klekket ut. Vi gikk med kyllingene der og etter lange forhandlinger ble det til at de skulle få være der til de ble store nok til å klare seg selv - mot at vi bragte mat til dem. Det måtte være havregryn og havregryn kostet penger og det var helst lite av det, helst til hønsemat. Men Jan fant var nettopp kommet inn og lå med skøyta i Bertelshåla på Rosnes og for noe jernskrap og litt messing fikk vi nok til et pund havregryn. Kyllingene vokste for hvert havregryn og vi gjettet på om det ble høne eller hane. Det ble at begge ble høne og nå kunne vi ta dem hjem. Men nå hente npe som jeg aldri kan glemme. Lulli sa at den ene av dem var hennes og den som hørte til oss var en hane. Det kunne ikke bli noe mere snakk om det og vi turde jo ikke snakke mot voksne folk, så vi drog slukkøret hjem med en av hvert kjønn. Nå var det om hvem som skulle ha den ene eller den andre. Så vi "sto om". Arnfin fikk hønekyllingen og jeg fikk hanen. Jeg hadde hørt en fortelling om en hane som het Tordenskjold og slik skulle det bli. Jeg satt hanen på kjøkkenbenken og sa: "Du skal heite Tordenskjold". Tordenskjold vokste i yndest både hos folk og fe. Neste vår var den fullvoksen og når solen skinte pusset den sine fine fjær og gol så det kunne høres over hele gården. Den var sammen med seks høns som mor hadde, men det var ikke nok og så tok den turer til andre hønsegårder og flere ganger måtte jeg gå og hente den hos Søverine. Jeg tok den under armen og stakk hodet hans i busserullen og da var den ganske rolig. Ja det ble med Tordenskjold som med Rasmus' hannkatt, "den reiste meget". Så en morgen mor kom i floren fløy hanen på henne og hun fikk et stort kutt i neven. Såret ble vasket med sprit og karbolvann, men alikevel hovnet det opp så det var vanskelig å melke kyra. Så sa far at nå fikk det være nok. Det var jo farlig å ha en mannevond hane løpende rundt. Så det ble en tur til vedskjulet og derfra kom den ut foruten hode. Nå skulle den bli middagsmat på søndag. Da jeg kom hjem til middag stod Tordenskjold på kjøkkenbordet brunstekt og glatt. Vet ikke hva det var, men matlysten forsvant aldeles. Jeg sa bare at jeg var ikke sulten og løp ut og satte meg i floren. Ingen kom og så etter meg og da jeg senere kom hjem var middagen over og ingenting ble sagt. Tordenskjold ble aldri mere nevnt.

Alf Salvesen.

HISTORIEN OM DA VESTERÖYA FIKK SIN FÖRSTE TELEFON.

(Vi avsluttet beretningen i forrige nr. ved at de hadde fått opp stolpene fra Högevarden til Dyrstad og begynte å strekke trådene, og vi fortsetter.)

----Jeg husker vi var en hel flokk skolegutter som var med å holde tråden klar så der ikke kom "kink" på den, for dette var uhyre viktig at der ikke ble. Men tråden kom fint fram til Dyrstad og festet til inntaket til huset i Fidja. Hvor mange stolper som gikk til, husker jeg ikke nu, men det ble ihvertfall en rimelig historie, for far solgte de nödvendige stokker for kr. 10.- pr. stk. og alt arbeidet ble gjort frivillig. Telefonapparatet var av disse gamle typer som man måtte sveive med hånd for å kalle opp sentralen i Mandal. Det ble innkjöpt brukt for en rimelig penge. Först da alt var klappet og klart og telefonen fullt brukelig overtok Mandals Telefonselskap Dyrstad talestasjon. Det kostet dengang kr. 90.- pr. år å ha telefon, men det kostet ingenting å ringe for de som var abonenter, men det var ikke mange. For de som ikke var abonenter kostet det 10 öre å ringe, men det ble nesten aldri betalt. Dyrstad talestasjon ble ferdig og overtatt av Mandals Telefonselskap i slutten av 1922. Men Dyrstad talestasjons historie er ikke slutt med det. Den ble bare på Dyrstad i 11 år, for ettersom årene gikk ble det vanskeligere å få innkasert de 90 kr. som det kostet å ha telefon, og da de dårlige tidene kom i 30-årene, ble det helt umulig. Nu hadde Eugen Walvik så smått begynt som elektrikker i beg. av 30-årene og ble av Vest-Agder elektrisitetsverk ansatt som linjevakt på Skjernöya og fikk dermed en viss kontakt med verket. Og dermed tilböd Vest-Agder elektrisitetsverk å overta Dyrstad talestasjon mot at den ble flyttet til Eugen Walvik, men verket betalte ingenting for telefonen mot at Valvik og Dyrstadfolk kunne bruke den gratis. Nu var vi på Dyrstad svært imot dette, men da det var så å si umulig å få inn pengene, ble det til slutt slik at den ble flyttet til Valvik. Vi var kommet til 1933 og diskusjonen gikk på sitt höyeste da jeg kom hjem fra Farsund den 8. juli 1933, der jeg hadde tatt styrmannseksamen. Jeg hadde da fått hyre ombord på en tankbåt av Brövigs, og ble bare hjemme en kort tid. Da jeg reiste til skipet, som lå i London, sa jeg til min far at jeg var helt imot at telefonen skulle flyttes og tilböd å betale halvparten av kontigenten mens jeg var ute. Og jeg ble i 4 år, men jeg hadde bare vært ombord noen måneder, så skrev far at telefonen var flyttet til Valvik.---- 31 år senere, i 1964, fikk Dyrstadfolk igjen telefon, og da var alle de gamle oppsitterne med. Den ble innstallert i huset til Sverre Dyrstad, der den ennu står.

Andreas Dyrstad.

LITT FRA LÆRER PAULUS VALVIKS BARNDOMSTID.

Far var födt i 1863 og han forteller:
Mor fortalte at i hennes barndom var hele Skjernöy én skolekrets med omgangsskole, det vil si at skolen holdtes et par dager i hvert hjem. De fleste rom var små og det er vanskelig å skjönne at der kunne være plass til de mange barn som var på öya den gang. Svære skoleforsömmelser var der nok, så det hjalp jo litt. Mor fortalte ialfald at hennes brödre og især hun gikk lite på skole da faren satte dem til strengt arbeide hjemme. Mor lærte riktignok å lese, men skrivning og regning blev det dårlig med. Det var mors store sorg at hun ikke engang kunne lese et brev.
Det var heller ikke så greit å få til med skriving i de små rom med dårlig lys og hvor alle barna satt pakket sammen som sild i tönne. Ikke var det så rart bevent med lærerens dyktighet. Som oftest tok

man til lærer en noenlunde opvakt gutt eller en mann med legemsfeil som gjorde ham uskikket til kropsarbeide. Særlig utdannelse var det ikke tale om. Det eneste kunne være et lite kursus i religion hos presten. -- Lönnen skulde heller ikke friste noen til å bli lærer. Det var fritt ophold i huset hvor skolen holdtes. Desuten måtte læreren gå rundt å opkreve en "notting" korn hos hver mann i kretsen og så dertil noen få daler i kontanter, en årslönn omtrent som en hushjelp i våre dager (ca. 1950) får i måneden.
Læreren måtte derfor skaffe seg litt intekt på annen måte ved kveldsarbeide. Enkelte drev med skomakerarbeide, urmaker og bokbinderarbeide eller ved å binde fiskegarn. Garnbinding kunne enkelte til og med drive sammen med undervisningen i skolestua. Og på de tider det ikke var skole måtte de söke annet arbeide ute på gårdene.

Vi kommer tilbake i neste nr. med mer av Paulus Valvik's beretninger.

Smånytt fra Öya

Vi må tilbake litt til det regnværet vi hadde natt til söndag 11. september. Maken er det lenge siden vi har hatt. Vi kan vel sammenligne det med vi hadde ettersommeren 1967, da bl.a. Jåbæksbakken rant ut. Denne gangen var det også mange veier som rant ut, bl.a. veien opp til Högevarden på Farestad. Den var ikke framkommelig med bil, for dem som bodde der. Flere på Vesteröya hadde også problemer med å komme fram på sine veier opp til husene. Men Valvik-og Kapellbakken holdt seg bra, takket være den knuste subbusen som var brukt til grus. Den gamle veien Dyrstad - Skjernöysund rant ut flere steder, men verst var det i Kirkevika hvor det var noen dype gröfter. Nå i november er kommunen i arbeid med å fikse denne veien. Det er kjört grus på hele strekningen, så nå er veien blitt ganske fin. Denne veistump har ikke vært vedlikeholdt siden Harald Aalvik sluttet som veivokter i 1974, så tiden var vel igrunnen inne til en aldri så liten oppfiksing. På myrene inne i Skjernöysund var det så dype hjulspor etter all bilkjöring at det var farlig å gå i mörke, og det var håplöst å sykle. (Nå er denne veien kun gang-og sykkelsti).
Vi tror vi i samme slengen må nevne kjelleren til Olav Aalvik som nylig var innredet med stue og soverom. Det elektriske arbeidet ble gjort ferdig kl. 18.00 lördags kveld, og det var förste natten sönnen, Kjell Håkon, fikk sove i sitt nye rom i kjelleren. Heldigvis ble de på natten vekket av naboen som hadde fått vann i kjelleren sin. Da Olav skulle se etter i kjelleren sin, var vannet alrede over gulvet i den nye stua. Han fikk vekket Kjell Håkon og en time etter flöt senga på rommet hans. Vannet nådde 120 cm. opp på veggen og så å si alt var under vann. Fra stikkebenk med smergelskive og boremaskin til vaskemaskin og vannpumpe. To frysebokser lå og flöt og ble fortöyd i gelenderet til kjellertrappa. Ja så er det påan igjen og innrede på nytt. Vi vil anbefale at Kjell Håkom får en gummibåt til ny seng. ------

Vi nevnte noe om arbeidsledigheten i forrige nr. og at flere fra öya går ledige. Nesten alle på Vestamarin er permitert. Båtservise har et suplyskip under byggning, så alle er i arbeid der forelöbig. På nyåret vil det

igjen bli permiteringer der hvis ikke annet inntreffer. Utsiktene for 1984 er ikke lyse.------
Ja, arbeidsledigheten er nok stor i dag, men det har vært ikke för også. Når vi leser i Mandalsboka "Våre 50 år" ser vi at i samme året som Mandal fikk bystatus, i 1921, var det den vinteren 191 arbeidsledige - av en befolkning på ca. 4000. Det varierer litt med tallene i dag, men noe av det siste var 396 - av en befolkning på ca. det 3-dobbelte. Så det var nok atskillig verre den gang. Og da var der så visst ikke noe som het arbeidsledighetstrygd. det var enten fattigkassa eller å sulte. Så vi har det tross alt så mye, mye bedre i dag - og det skal vi være glade og takknemmelige for.-------

Torgeir Berge har anskaffet seg ny båt, sjarktype på 24 fot. Han er ivrig makrelldriver og dörjer og denne båten vil antagelig egne seg bedre til dette bruk. Vi önsker ham lykke til med båten.------

Vi har sakset fölgende notis fra "Lindesnes" som vi gjengir her:

Ønskelig med ny utedo

Grendehuset på Skjernøy trenger ny utedo. Nåværende bygning har stått siden skolehuset ble reist og er nå i en temmelig forfaren forfatning og i grunnen ubrukelig som utedo. Saken går nå videre til formannskapet og teknisk sjef Torvald Sandvik anbefaler at kommunen skal kjøpe materialer til bygget med inntil kr. 10.000.

Det er Skjernøy krets ved Rita T. Dyrstad Solvang som har søkt om penger til denne nye utedoen. I tilknytning til utedoen vil de også bygge nytt vedskjul. Bygningsrådet har gitt tillatelse til å fore opp en ny bygning på samme grunnmur som det gamle bygget står på.

Forutsatt at kommunen dekker utgiftene til materiale, skal kretsen sørge for oppføringen, som skal skje på dugnad.

Bygdesoga fra gamle Halse og Harkmark kommune begynner visst å nærme seg fullförelsen. Stoffet skal være ferdig og så er det forhåpentlig ikke lenge för de kan ta til med trykkingen. Det skal bli virkelig interessant å se hva de har dått til.

Som noen av leserne av Skjernöyposten kanskje har merket, har redaksjonen somme tider problemer med å få med de aller siste hendelser, kanskje fra fiske eller andre ting. Det kommer av at vi må skrive det meste minst 14 dager för vi'trykker'. Håkon tar stoffet med ut til Ryvingen og setter det sammen. Imens blir det kanskje uvær og han kan ikke komme i land, og vi kan ikke få stoff ut til ham. Og hans fritörn passer kanskje heller ikke. Også for oss andre kan det jo av og til skorte på fritid, med kveldsarbeide og overtid. Men vi pröver så godt vi kan, vi er jo ikke"proffer" noen av oss, kun amatörer. Vi håper med den nye fotostatmaskinen å få trykketiden ned, da vi slipper å skrive stensiler, som tok mye tid. Så vi håper at anskaffelsen av denne maskinen vil bli til glede for oss allesammen.

Tiden er igjen kommer derhen at vi må minne om kontigenten for neste år. Vi ser oss dessverre nödt til å heve kontigenten til kr. 20.- i Skandinavia og $ 3.- i USA. Alt blir dyrere og anskaffelsen av den nye maskinen snudde opp ned på vår ökonomi. Vi har et lån på kr 5000.- i Skjernöy Vel som vi helst skulle få betalt ned. Så vær vennlig og betal inn så snart som mulig - enten til en av oss direkte eller over postgiro. (Blankett fölger vedlagt i dette nummer.)

---

4 Skjernöy-ungdommer hadde en heller nifs opplevelse med en elg. Da de kom kjörende fra Mandal ut til öya fikk de plutselig se 2 elg i veien. De fikk stanset og ventet at elgen skulle passere. Men nei takk! Den störste, en okse, gikk til direkte frontalangrep på bilen. Den hoppet opp på panseret, kjörte frambeina gjennom frontglasset, knuste rattet og skrenset med klauene sine ned langs benet på föreren, Anne Magrete Jenssen. Hun fikk, som rimelig kan være, litt av et sjokk og ble også skadet så pass at hun måtte innenom sykehuset en tur etterpå. Etter at elgen hadde utöst sin vrede, greide den å komme lös ved egen hjelp og var ikke verre skadet enn at den stakk til skogs igjen. Men bilen ble en god del ramponert. Ja, reparasjonen kom faktisk på kr. 11.000.

Det har vært utrolig mye elg å se på denne veistrekningen, mellom Tregdekrysset og brua. Nesten daglig er en blitt observert. Ja vi hörte faktisk om en familie som hadde truffet på 7-sju- elg i en flokk som skulle over veien, men det er förste gang vi har hört at den har gått til direkte angrep på en bil.---------

Flere av abonentene til telefonen på Valvik og Dyrstad fikk oppleve at telefonen deres var helt stum. Omsider, når feilen ble funnet, viste det seg at det hadde vært hærverk på linja. Noen hadde stått og skutt med salongrifle på kabelen som går over Högevarden, så televerket måtte skifte ut 300 m. En av stolpene var også full av kuler. Etter at kabelen var skiftet ble telefonen helt gal. En kunne ringe flere forskjellige nummer, men en kom bare fram til naboen, eller folk som ringte kom hele tiden fram til samme person. Ja det ble omsider rettet, men det var litt av en sjau. Det er mange ting en kan bruke å skyte blink etter. Dette skjedde i sept.

M.K. damelag i fotball er suveren på Sörlandet. 1.okt. slo de Donn 1 - 0 i finalen i Ponduscupen i Skien. Vant vandrepokalen til odel og eie. Vi nevner dette da 2 Skjernöyjenter er med der. Det er lagkaptein Anne Helene Abrahamsen og Vibeke Vinje. Trener er Osmund Vinje.------

For 1984 er det nå innfört tvungen renovasjon i hele kommunen for en pris på ca. kr. 730.- pr. husstand. Denne sum må en betale om en har söppel å levere eller ikke. Også alle hyttene kommer inn under dette, men mot en mindre avgift. Det er den nye söppelplassen på Brennevinsmyra (mellom Homsvika og Tregdekrysset - mot Strömsvika) som en skal forsöke å finansiere på denne måten. Renovasjon er ikke å forakte, men vi synes den blir noe dyr. Det skal visstnok kunne sökes om dispensasjon.-------

Vi vil på det hjerteligste gratulære Mauritz Jörgensen, Skjernöysund som fylte 90 år den 27/11. Han har i den senere tid bodd på Mandals Sykehjem, men föler seg stort sett bra.----

Vi vil også gratulære Rita og Per Solvang, Dyrstad med en gutt nå i september.-------

Den samme lille redningssköyta som lå her i fjor vinter "Aril" har vært stasjonert på Skjernöya siden oktober. Men nå skal det bevilges mer penger til redningsselskapet og de har lovt at en 55 fots redningskrysser "Oscar Nibe" skal bli stasjonert her ute på helårsbasis fra 1984. Hvorvidt den kommer nå i vinter er usikkert, men den båten vi har nå er til liten hjelp hvis det skal bli noen store isproblemer.-------

Det kan være et örlite håp om at de skal begynne å arbeide på Valvikbakken i löpet av vinteren. Fylket skal være villige til å forskottere sin andel og hvis Mandal kommune följer opp, så skulle det altså ligge godt til rette. Men det ville jo faktisk også være på tide.------

Vi kan nevne at med dette nummer fullförer vi 15. årg. av Skjernöyposten. Förste nummer kom ut vinteren 69, så da fyller den 15 år. Disse årene har igrunnen gått ganske fort og vi har hatt mye morro og glede av det. Selvfölgelig fölger det en del arbeide med, men det var vi også innstilt på. Så får vi ta ett år av gangen og se hvordan det går.----------

Hummerprisen er nå, i slutten av november,kr. 75 i forskudd til fiskerne, men en må nok vente en stigning för jul og med noe i etterskudd blir nok prisen nærmere kr. 100 for kiloen. Hvor mye den koster på julebordene på hoteller og restaurantene vet vi ikke, men tror ikke vi tar mye feil når vi sier nærmere kr. 200 pr kg.------

Enkelte har fortsatt med hummerfisket ut nov. og fått noen stykker. Det har til dels vært meget stor hummer i år, mange over både en og to kilo.

"Merceno" av Dyrstad, som driver med garnfiske, har fått en del pigghå i det siste. De har vært oppe i 1200 kg. som dagsfangst og har kanskje ca. 10 tonn tilsammen de ukene de har drevet. Pigghå betales med kr. 3.- pr. kg. De hadde også et par helleflyndrer på 25-30 kg. pr. stk. og det er ingen billig fisk.--

Paul Kristiansen gjorde en skjelden fangst på trollgarn for et par dager siden. Han fikk en fisk som heter sølvkveite og som er svært skjelden på våre kanter. Den var ca 2.20 m. lang og hadde store utstående øyne. Han ble rent felen, sier han, da han fikk se dette utysket. Deb lever vanligvis på dypt vann, så dette må være en som rent var kommet på vilstrå.--

Höstværet har vært litt varierende i år. Oktober var illerent ille, med kuling og storm fra S.V. og vest nesten hver dag. Man november ble en behagelig overaskelse og levde slett ikke opp til sitt dårlige rykte. Vi opplevde stille, klare dager og det nydeligste sen-höstvær en kunne önske seg. Vinteren har også så vidt vært innenom og hilst på. Vi fikk litt snö og 4-5 minusgrader i slutten av nov. men det varte bare noen få dager. Og så kan vi jo undres på hva denne vinteren vil bringe oss - værmessig sett. Neppe så mild som den forrige, men forhåpentlig heller ikke barsk og stormende. Men dette er noe vi vil komme tilbake til neste gang.---

Og så står julen for dören igjen. Det er en tid vi alltid ser fram til med barnlig glede og forventning.

Skjernöypostens redaksjon önsker alle sine lesere en riktig gledelig jul og et godt nyttår, med fred i hjerte og sinn.
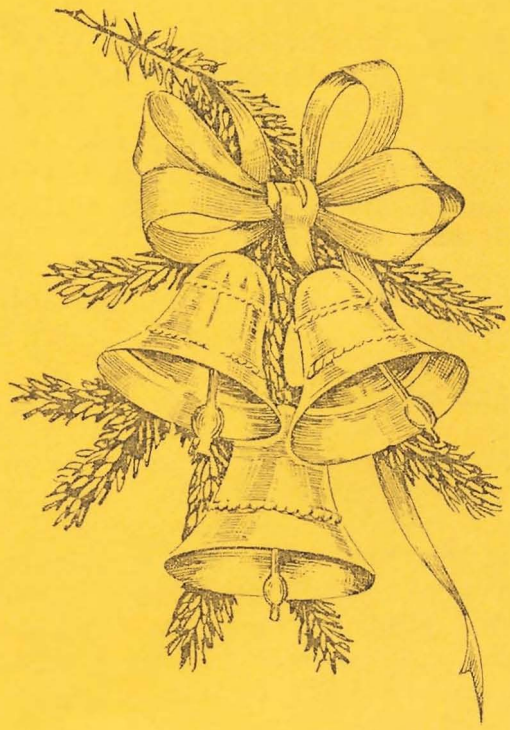
Vi er tilbake med mere nytt og smånytt hen på vinteren en gang.